

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/104/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912207093
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5912207093.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou: Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok č. k. 2C/108/2012-143 zo dňa 18.11.2013, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Ružomberok č. k. 2C/108/2012-143 zo dňa 18.11.2013, **z r u š u j e a** konanie o návrhu žalobcu na prerušenie konania doručené okresnému súdu dňa 18.11.2013 **z a s** **t a v u j e.**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd nevyhovel procesnému návrhu, ktorým sa žalobca domáhal prerušenia konania (§ 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.) do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti ohľadne tvrdeného porušenia práva na zákonného sudcu a nestranný súd. Poukazoval na fakultatívnu povahu inštitútu prerušenia konania z daného dôvodu (na rozdiel od prerušenia konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p.), ktorá ponecháva možnosť prerušenia na úvahu konajúceho súdu. Podanie sťažnosti na ústavný súd žalobca taktiež nijako nepreukázal (napr. dokladom preukazujúcim odoslanie takej sťažnosti, resp. potvrdením o prijatí takej sťažnosti ústavným súdom), keď iba zo samotnej fotokópie sťažnosti nevyplývalo, že taká sťažnosť bola skutočne na ústavný súd podaná, pričom je na účastníkovi, ktorý podáva určitý procesný návrh, aby svoje tvrdenia odôvodňujúce podanie takého návrhu aj riadne a hodnoverne preukázal.

Odhliadnuc od uvedeného okresný súd ďalej poukázal na to, že podľa právnej teórie pojem „prejudicialita“ vo všeobecnosti znamená determináciu určitej právnej otázky inou právnou otázkou, od ktorej vyriešenia je priamo závislý výrok o spore, pričom túto otázku si môže v istých prípadoch posúdiť konajúci orgán sám. Klasická prejudicialita však znamená rešpektovanie rozhodnutia iného orgánu (v hierarchii konkrétneho systému ochrany práva nadradeného procesnému, konajúcemu orgánu) o predbežnej otázke (viď Števček, M., Ficová, S. a kol. Občiansky súdny poriadok Komentár. 1. vydanie. Praha: C. H. Beck. 2009, s. 290). V danom prípade krajský súd rozhodoval o vylúčení/nevylúčení sudcov okresného súdu z prejednávania veci, a preto neobstojí tvrdenie žalobcu, že ide o otázku, ktorú nie je súd oprávnený riešiť. Krajský súd v Žiline bol oprávnený túto otázku riešiť postupujúc pritom podľa ust. § 14 a nasl. O.s.p.. Rovnako sa okresný súd nestotožnil s názorom žalobcu, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu, keďže v danom prípade ide o otázku procesného charakteru, ktorá nemá priamy dopad na posúdenie nároku žalobcu, t.j. nemá priamy súvis s vyriešením sporu vo veci samej, a teda nejde o prejudiciálnu otázku, od ktorej vyriešenia priamo závisí výsledok sporu. Preto v danom prípade rešpektujúc rozhodnutie krajského súdu ako nadradeného orgánu mal za to, že dôvod na prerušenie konania podľa vyššie uvedených ustanovení zákona nie je daný. Je pravdou,

že ustanovenie § 135 O.s.p. ukladá súdu povinnosť rešpektovať okrem iného aj rozhodnutia ústavného súdu, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd, avšak v uvedenej veci nie je ústavným súdom doposiaľ o tejto otázke rozhodnuté, pričom sa nejedná o otázku, ktorú by nebol všeobecný súd v zmysle § 135 ods. 1 O.s.p. oprávnený riešiť, ale naopak, súd je povinný sa touto otázkou zaoberať a v súdnej veci bola predmetná otázka aj náležite v zmysle príslušných ustanovení O. s. p. posúdená. Na doplnenie okresný súd podotkol, že v prípade, ak by zákonodarca sledoval cieľ, aby každé podanie sťažnosti na ústavný súd malo za následok obligatórne prerušenie určitého konania, tak by tento úmysel priamo vyjadril v platnej právnej úprave.

Vo väzbe na uvedené prvostupňový súd konštatoval nesplnenie zákonných predpokladov pre postup v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p..

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie.

Namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia pre nedostatok dôvodov. Odvolateľ nesúhlasil tiež so záverom, že návrh na prerušenie konania nepodporil žiadnymi listinami, nakoľko k elektronickému podaniu návrhu na zrušenie pojednávania priložil prílohu obsahujúcu ústavnú sťažnosť. S poukazom na závery Krajského súdu v Trnave (podporne Krajských súdov v Nitre a Prešove) o vylúčení všetkých sudcov okresného súdu, ktorého nesprávny postup sa vo veci samej namieťa, zdôraznil koncepciu a význam práva na nestranný súd. Okolnosť, že Krajský súd v Žiline (podľa žalobcu v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach) nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v jeho očiach a tiež objektívne v očiach verejnosti nemožno takéhoto sudcu považovať za nestranného. Následne (tvrdený) postup, kedy o veci účastníka konania nerozhodol zákonný sudca, označil za ústavne neakceptovateľný.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie okresného súdu v rozsahu vymedzenom ust. § 212 O.s.p. a napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil podľa ust. § 221 ods. 1 písm. d) O.s.p. a konanie zastavil v zmysle ust. § 221 ods. 2 O.s.p. s poukazom na ust. § 167 ods. 2 O.s.p. a § 159 ods. 3 O.s.p.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že podaním žalobcu zo dňa 27.03.2013 písomne doplneným dňa 27.03.2013 žalobca požiadal prvostupňový súd o prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom má byť posúdenie tvrdeného porušenia práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd. Okresný súd Ružomberok uznesením č. k. 2C/108/2012-79 zo dňa 14.05.2013 návrh navrhovateľa (žalobcu) na prerušenie konania zamietol. Toto rozhodnutie prvostupňového súdu bolo preskúmané na základe odvolania žalobcu Krajským súdom Žilina, ktorý ho uznesením č. k. 5Co/365/2013-95 zo dňa 30.08.2013 potvrdil. Uvedené rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 22.10.2013.

Následne žalobca elektronickým podaním doručeným Okresnému súdu Ružomberok zo dňa 18.11.2013 opätovne požiadal o prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a na nestranný súd z identických dôvodov, pre aké bol už raz jeho návrh na prerušenie konania právoplatne zamietnutý. Okresný súd tomuto procesnému návrhu opätovne nevyhovел a predmetom aktuálneho odvolacieho konania je práve opakované zamietnutie návrhu odvolateľa na prerušenie konania.

Požiadavka právnej istoty vyplývajúca z princípu právneho štátu určuje, aby v prípade ak už súd právoplatne vyriešil určitú otázku, táto skutočnosť bola považovaná za záväznú úpravu takejto otázky a nebolo možné (s výnimkou mimoriadnych opravných prostriedkov) domáhať sa jej opätovného preskúmania a vnášať tým neistotu do občianskoprávných vzťahov. Opätovné prejednanie takejto veci by bolo neprípustným zásahom do nezmeniteľnosti a záväznosti súdneho rozhodnutia ako jeho vlastností vyplývajúcich z materiálnej stránky právoplatnosti takéhoto rozhodnutia - autoritatívneho prejavu vôle súdu (štátneho orgánu), ktorým bol vyriešený spor alebo upravené iné práva a povinnosti a ktorými sa musí riadiť ten, komu je adresované. Konkrétnym prejavom nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí je prekážka veci právoplatne rozhodnutej (res iudicata), ktorá je podľa ust. § 159 ods.

3O.s.p.považovaná za neodstrániteľný nedostatok podmienok občianskeho súdneho konania (v spojení s § 103 a § 104 ods. 1 vety prvej O.s.p.).

Účinok nezmeniteľnosti prejavujú aj iné, než meritórne rozhodnutia (§ 167 ods. 2 O.s.p.), nakoľko je nepochybné, že aj v prípade právoplatných procesných rozhodnutí je potrebné chrániť stav nimi vytvorený a zamedziť jeho následným revíziám.

V súdnej veci možno nepochybne konštatovať, že sa jedná o totožnú vec medzi rovnakými účastníkmi konania, o ktorej už okresný súd právoplatne rozhodol skorším rozhodnutím o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania. Podanie žalobcu (jeho aktuálny návrh na prerušenie konania) je doslovnou kópiou jeho predchádzajúceho procesného podania - skoršieho návrhu na prerušenie konania.

Rozhodnutie o prerušení konania, o ktorom už okresný súd právoplatne rozhodol, nie je uznesením, ktorým sa upravuje vedenie konania a jeho účinkami je okresný súd viazaný.

Okresný súd preto nepostupoval správne, keď opätovne rozhodol o procesnej otázke, ktorú už raz právoplatne ustálil.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a konanie o opätovne podanom návrhu na prerušenie konania zastavil z dôvodu prekážky veci právoplatne rozhodnutej (res iudicata).

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 :0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.